



# אמנו הפרובוקציה



מתוך התערוכה: "המומות האחוונות" של קבוצת AES+F ו"גומלאן" של יונתן מזה (למעלה)

גופות מרוטשות,  
 הפרשות גוף, הקוזת  
 דם, איברי מין: לא  
 במועדון סאדו-מאזו  
 אפלולי אלא במויאון  
 תל אביב, בתערוכה  
 "הטרוקנות" שנפתחה  
 אתמול וכוללת עבודות  
 של כמה מהיוצרים  
 החשובים ביותר באמנות  
 הבינלאומית העכשווית

**אלן נחשון**

מוסרים הפרשנות גוף. הוא ולול ומקי, נמרה בהפה רשותי, גונה וUMBGU פעולות חריפה עם האפקטivo בפינוקיו התמים.

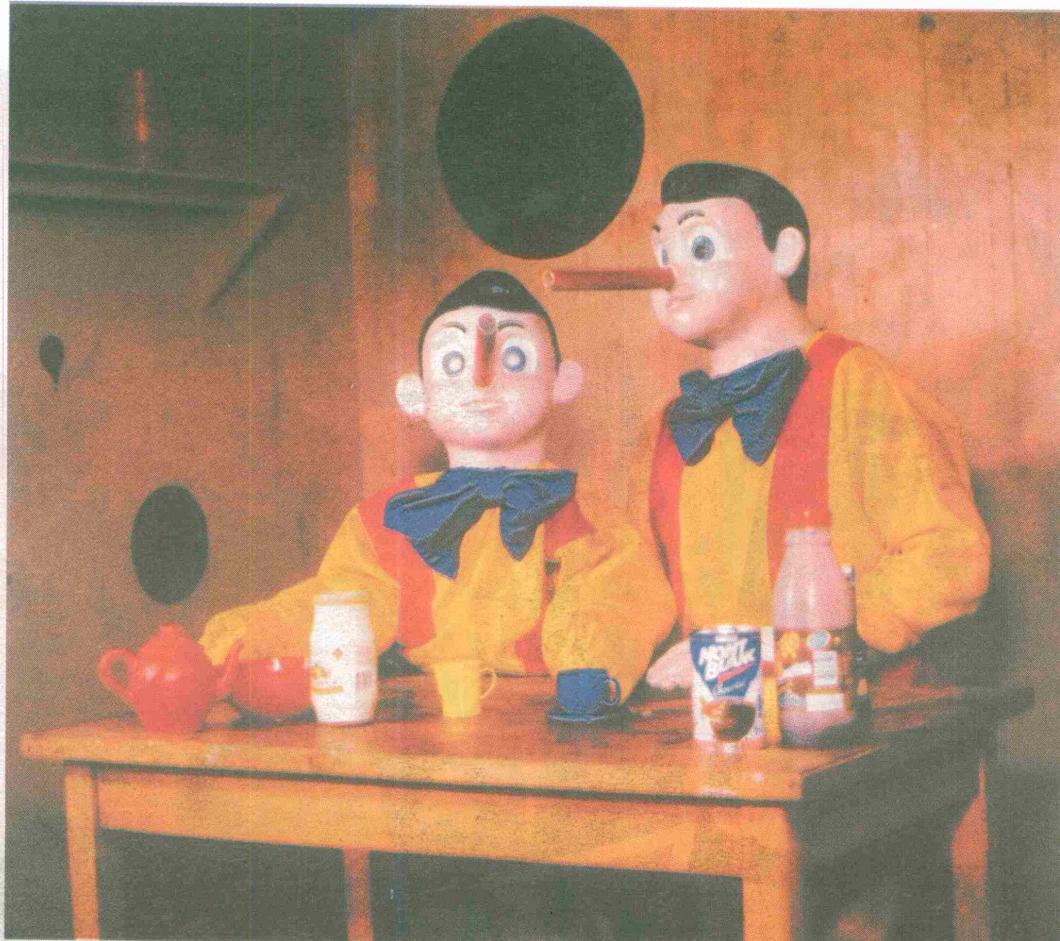
"הדרילמה של פינוקו א-ץינור", כפי שנקרה מיצב הויריאט, הוא אחת מ-50 ה עבודות המאכל-סוטות את התערוכה "הטרוקנות", שנפתחה אתמול במוזיאון תל אביב לאומנות. מוכרך בתרוקנות מוסרית-תורבותית-סביבתית – וכברותקנות הגנט מגנוליו מהפרשנותיו, שהופכות את האגן הזה של תחתרוכה לאחת התציגות הבאות והפרובוקטי בית בויתר שהציגו בשנים האחרונות בישראל. שתי האוצרות, אלה לורי גנלי וויה, מובילות את הצופה בין יצירות מסוימות, המעניינות לו תחווה שהיא ממשתף בפרק של "הישרות". הן יכולות הקותם דם ושאריות אוכל, פסל גוף מרוטש, כתמי

פינוקו, בובות העץ האהובה, וגפטו, הנגר הצנוע שהעניק לה חיימ, מלויים דורות רבים של ילדים ברוחם העולם. אבל הגרסה של פול מקארתי לסיפור ההורים שיצבו במיצג הויריאט כל גנג הרך. גם בן-ה-63 יגלו עז מורה שהפכו למיצינים מגעלים, כמעט שותפים להעתלות מינית אלימה אלימה שיצבו מבעצם בפינוקו. מאידך, מיג' שטי דמיות תאומות של פין-ונקו עם א-ץינור פארה, פאלן, פינוקו גדר, הלא הוא בא' גפטו, ופינוקו הון, הצפומים לדרישים ללושם בגדים זהם אלה של שננים ומוציאים עצמן את אט כלכך מחזר בחתות של יין ואוכל, תאוותנות חסרת מעזריהם ואלים, אותן כבפה פינוקו הנגרול על פינוקיו התקפן.ABA פינוקו מתפלש בקטשופ ובמיגנו, שני מרכיבי ג'אנק פוד שבדעם ומוקם





"הדיימה של פינוקו"  
של מול מקדרתי



## הפרובוקציה

(המשן מעמוד קודם)

קיא והפרשנות גוף, מעשה אונגנדי, שיטות בוחרים ביבו או מקבץ של אלפי זבובים מותים בחתירנות פיזית ורוחנית מלאה לא מעט מהיצירות בתעוכות.

בעל הובבים המתים הוא האמן הבריטי הנרי דע' דמיין הרסט, הנחשב כיחס לאמן הבטה בתהoriות האנומת הביליארית. את דבריו לתחילה סלול גבו של חיים מותהו, אותן שימר בדור ויטיות שקופה ששחה בלילות בפרטן, לין: פרה שלמה מנוסרת לפירוט ענקית, כריש איתי, טה, פפרום ווולדים – ובנגום הצג בתהoriות עם ארונות של תחרופות. העיסוק המתמשך והכיבכלי דרעי שלו במוניות החיים נועד להזכיר אותם, להתר悚 מהם, לשמר ולהאריך את יופיהם ולהשוו את אפסותם. אחת היצירות הפורסמתת שלו היא גולגולות אום שעשו פלטינה, שאותה שיבץ ב' 8,601 ב' יהלומים. היא נמכרה בבורא מ-100 מיליון דולר.

הDRAM של הרסט עם הובבים החל ב-1990, כשהציג בויסרינה גדרה פגר של ראש פרה, עליו והנחה נחלו בובים. הם נזוזו מהבגד, התרבו במחזרי ומותו מקלט חקלים שהוא קיבע באחת מפינות הויסרינה. מאה האוראל הובבים מספר פעמים לאורך השנים, כשהביסי הצעירה הוא ריבכע בבעד שוד הלקוח מציר גיאומטרי של מאכביין.

"אני מתבונן בריבוי השחרור והשבר לעצמי. אם אני יכול לעשות יינו משה, אולי משחו עם הדמור, כי זה תמיד טוב", הסביר הרסט את התהה של בלונגרו. "תהה מוחול מטיילות יפה朔ית עט שאותו מוצאת נקודות אהיה, רעדיו, שעשה שאהה עוקב אחר בובים בגוותם ונזכרם לצלב. יש בה את אימת היופי, אבל לא תמדר הדצתה לפולטות בביותם, אבל הבובים הרטינו. מכל מקום, כשראיתי את הומו הובבים הם תים שנובקו לריבכע, אמרתי לעצמי: אלה, מה עשתה? ואו נזכרתי בתנמס הוכב: וזה נקודה שחיי הักษם משולים לוברים. הם גם נקודה הריבועים השחורים כל".

ב-2003 הוא יצר שלושה ריבועי זבובים: "שואן", "דרזען" ו"גאנפ". ריבועו המציג עזה במוניאן תול אכיב נקרא "לא סולח", ובו לועג הרסט להבטחה הסליחה והחילה של המורה המורה בעת הגופה. לדעתו אין אלהים, אין עולם הבא. אין כלום.

## נפוליאון נגנור מובס

הרסט הוא לא האמן הבהיר יותר שיצירותיו מוגנות ב"חותרנות". גלוים אליו מספר אמר

את עצמו בתשואה שלא היה משיג בשום צורה אחרת.

יש לו קושי נסorce. "ישראל נשפטת למוקם מרוחק מכינה אמנותית", אמרת איה לוריא, אהת מاذירות התערוכה ומי שמלה את סבג מאה שעה לפני אספן. "אמנים רודעים בעלי מוניטין בין לאומיים מעדרם ייצירותיהם ישארו בא" ו/or והשפעה של המרכז האמנותי באירופה ובאזורות התרבות. הם אינם שמים למכר את יצירותיהם לאספן. לפניהם והנכו גם

מטעמים פוליטיים".

כך קרה עם בכישת עברותה של מונה האטום. האמנית המפורשת מונדה בבירוות המשפה الفلسطينية אמרה, שהתה עם הריה בוגרת בלבוניה בכת שרצה מלחת האודם בא"ז.

האנס פוליטי, והחליטה לא להזור לחיתות לבנון.

היא תחלבה במסת תוקף רוכבה עד הופעה את המכיד. עבדה מכילה עקבות ביוגרפיה ואקטואליים בדורות: האסם ללחאה וגס של כלוב צ'ירוצים לבניין, מאלה שליוו נת נוריה בעועל, בק, והגדילה אותו למזריו המודיקים של תא אסדים כלכלאים שבסוף הגיעו לאוכור לפוליטיות, לארעויות, לעקריה ולأובדן החופש.

גם אדו' ישראלי, אדר אמנים המקומים שמשתתפים ב"חותרנות", מציג עבורה בעלת גוונים פוליטיים מובהקים. במיצג הויראו המ-

נים עכשוים שmobils תחצנה העולמית ונדריר לראותם בישראל, כמו האחים ג'יק ודיב' נס' צ'פמן בדטרט, קבוצת ג'לייטן רונגה, פול פיבר האמוריקאי וכובזת AES+F הרוסית. אלה פיאר משתתפי התערוכה הם חלק מזוכת האמן וואר מוגדרות ככבת או ארא, תברת כוח נתן של דרווין כגב חכמת או ארא, תברת כוח האודם מגודלות בישראל, שהוא אחד מבעליה. התהה מגילת מהו שטי' של 600 מיליון שקלים ומשכעה חלק נכבד מרווחה בטיפול ואסם האמנית שלה, המכיל כ-4,000 צירות, כולל טעמו האשיש סבג: טעם יקר למדי וויזה ווון, שהפתחה ב-15 שנים אספנות, בהן גם הפק סבג לרמות דמננטית בכל מוסדות האמנות ובוירט האנס פוליטי בא"ז.

סבג, 51, וממקדך רק באמנים חיים. פיקאטו ורמברנדט לא מעוניינים אותו כאספן. כמו צ'יר מימון הוא מנסה להיות עם הדר על הופק אמן נתוי העששו, לצד את האמנים שם הסוגנים של התקופה, בארץ ובעיר בעולם – ובמקביל, לאחר מושאת את אלה שידרוות. ככלות, המציגנים הבאים. זה דורש ידע רחב, התדריך נת מהמרת והרכה כסוף.

"המחרירים על צורה מטורפת בשלוש הש-

**קובצת ג'לייטין מונית:**  
**"אנחנו לא מנסים לעשות פרובוקציות, אבל יש הרבה שראויים אותנו בצורה כו."**

**אנחנו בודקים גבולות,**  
**עשויים מה שבראש שלנו ועובדים בחומרים זולים**  
**של ילדים"**

**האנס דרזון סבג:**  
**"המחקרים על צורה מטורפת בשלוש השנים האחרונות. יצירה שקנית**  
**בעבר ב-15 אלף דולר**  
**עליה כיום 150 אלף.**  
**תורים אינסופיים בגלריות,**  
**מדפסים אחרי יצירות"**

<<



לא סולח (פרט), דמיין הרסט



לא כותות, אדו' ישראלי

# הפרובוקציה

(המשך קודם)



היצילום של המוזיאון. "אמצעים טכניים הוא רוקן את הרמות מתוכנה וטיששת את פניה ואת גופה. אחר כך הרייך את הקטש בmorphoot שbow. הדמות המוטשת מתנוועעת ללא הרף ומשתנה לסרטוגן. היא מקבלת מראה שטני, פרוי ללב, גרטיטסקי ונרגן. רק על פי הצללית שלו ותגניות הריקוד האופייניות אפשר להזות שווה מייקל ג'קסון".

## בעצם, אנחנו ילדים

הisor של מלא התהפקות בין 50 היצירות של "התוךנות" מסתיים מנתה קינה מפתיעת: בפסל גורטסקי ענף, עשוי פוליטילון, המעריך דר דחיה וחירך, ולקבצת ג'לייטין מונה, אשר גם היא קוצרת עعصין הצלחה עולמית. נראתה בו דמתן גבר עירום המבזע פעלה על לוילוניות שבת הוא מתכופף ומכוון את ראשו בין רגליים, ופרק צפוף עצמו מיל ישבענו ואבר מנין. מין המשכם בוצוננו פורטג' נול ושם הגולש על אייר המין ומטפחים אל פין.

טורבאים, חדר מארבעת חבר ג'לייטין, שעיל פירמותו נוצר האטוריון, עשו פוליטילון, פורץ בצחוך כשהם נאים לעשופ פורטוג'יזי. " אנחנו נאנו בימינו עזנו מושג, בפניהם מושג כבודה, אבל איל להציג את ברורה כבודה, והוא אומר. "בעצם שרים אמריקה שנבראה בזבזב וקצת אוניברסיטה כבודה שהבגהה לפניו 20 שנה ממנה קין, ומואנו אוניבס משיכים להשתעשע בהדר". יותר נכו להסתכל עליינו מהווית של לדים בסובבים, אבל במונח החיבוי,أكلיה שבודקים גבולות, עזםים מה שבדרךה שוברים ובוראים בחומרם וולדים של לדים, כמו הפלטילון".

למה קווראים לבם ג'לייטין? "

"למלה לאין להה שם ממשועת. זה סתום שם קליט מושג, אך עביניינו, מילה שמויצה מתק. ורך אגב, החצאנע בעכשווי ספר שנקרא 'מאה שנות ג'לייטין'. הוא שוקל אבדעה קליל, כמו משל של תינוק. או תשלל, לממה מהה, שהתחלנו להציג רק ב-1993? כי בכיה זה נשמע לנו מעניין".

טובאים אוניבס מלה ששלפוס המזוג שעה באביב הייתה גודה קורמת בעינינו ובטל-זוויה המזרם. היא רוגזן לפני ארכו שונם פנטזיה המויקת כה בולצבורג וגורם לטסוט ורותות. "האוסטרים המבויבים הם כאליה פוליטיקן ורוקט", הוא מתلون, הם תקפו אותנו בעיתונים ובטל-זוויה אחד מחברי ג'לייטין, אליו גאנקה, ופיינע את ואילצו אותו לחסרי הספל. לଘה הבנה והבנה של ג'לייטין במקומית אוחרים עלו: בקריו המציגים עטה מוזיאון הנחשבת היירוד, עד סוף השנה גדרון בגדלה העורכתי באינגסוברוב, בסן סבס'טייאן, במליאנו ובומי-אי. "

לעומת זאת הדרת המערכות במוזיאון הגייג מונינה אחד מחברי ג'לייטין, אליו גאנקה, ופיינע את תוכנו של הנגול החום הפוך, מישבונו של הפסל. וכן, וזה שוקולד בלגי נול, שגאנקה טבל בו. תותים טריים וכיבוד בהם את המבקרים. ■

างנים אוחבים לחשוב כך - בעיקר האמנים עצמים, ומשום כך תעשיית האמנות משוגנת. גופה. אחר כך הרייך את הקטש בmorphoot שbow. הדמות המוטשת מתנוועעת ללא הרף ומשתנה לסרטוגן. היא מקבלת מראה שטני, פרוי ללב, גרטיטסקי ונרגן. רק על פי הצללית שלו ותגניות הריקוד האופייניות אפשר להזות שווה מייקל ג'קסון".

## מחול החרבות

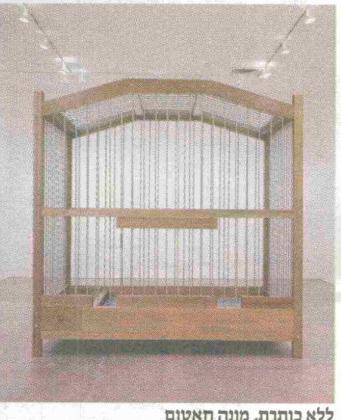
מול הבוטנות והירשות של הצ'פ'פמנים בולסט הראותנות האלטנטית, המת'יפייף והאדורי. נית, שבה מגינה קוברות AES-AT חיון המה וות הממוני שלה. מדובר בקובזה דוסית שנסדרה ב-1987. שם גוזר מראשי התייבות של חברה, והחשבים האמורים החווית העசשות, ולוכבבים תורים נבנוי אומנות היביליאן. מגיז הוידאו והוסטילס שלום, שנקרה "התקומות האחר�" נה" ומוохран במוחיאון תל אביב, הזג קודם לכון בכיאALTER האהרוגות בונזיה ובאטנטובל וקצת זוחה חヅלה גודלה. וזה חיזיון המוני של גברים ונשים צעירים, הנראים כדרומגנים שנשלפו מגזינים אופנה אחד מהбрזי הקובזה היה הצלם דראשי של "זוג" במו' ספקה. שם חמיזיקם בידיהם ודובთ, סכים וככל הרג נספיקים ומכובדים אותו זה כלפי וזה בותחות שננות, מבוימת. אטמצאות מיניפוליזית טכנית של צילום דיגיטלי ועיבור מוחש נראת החזיר. זיין האפוקליפסי כפנטזיה רוביוטית, כמו משחק מושב, מהתאר קרב אדרורי מסגן שכטישש השגבלון בין מינינות ובין התוקף לקורבן. כל החת' הרשות מלודה בצלילי מזוקה של ואנגר ומשל מליחין פני.

וזו עיבורה עם מסר פלייטי ברור, רוקאים בעולם המורנגי. סופם של האדריאוגיות ושל המוסר", אומר לב יבובוץ', אחד חבריה הקבר צה, אשר תוצאה ישריאל מעוררת אצלו רגע שות מעורבים. מתרדור יהוא וחדר נספה, יבגניני האטאטקי, עול לישראל בתחלת שנות ה-90, ניסם לארכו תעוזות ותלהות לתיטרון גש אך נתקלו בקשי קליטה. השנאים הספיקו להווו בום למושקבה כדי להצטרך אל תונפות הצלחה של חבריהם. עיבורי מושב ומיניפוליזיט דיגיטלי היה גם כל' הבטוי של פל פיפר. האמן נגני יוקי בן ה-42, בוחר גיבורי רחובות אמריקאים כמו מייקל ג'קסון, מוחמד עלי וכוכבי קולווע שונס על רקע התפשעה המאגתית שיש להם על המונחים. "פיפר לקח כתען ויראו מהוועפה היה של מייקל ג'קסון שדר את ולהיות", "Live Evil", מסבירה ניל ג'וזן, אחד מażורי התערוכה ואוצרת

## האמן הבריטי ג'ייק צ'פֻּמְן:

**"אין חוק שאמר  
שאמנות צריכה לטלט'  
ולטפל בחיים האידידיים של  
בני האדם. יש אנשים  
שים להם בעיה עם פסל  
שמציג איבר מין, אבל  
לפעמים שוק הוא  
הדרך לנוכנה לעורר אותך"**

**האמן הבריטי דינום צ'פֻּמְן:  
" אנחנו לא אנשים בוטים.  
רק העבודה שלנו  
בTOTOT ומוערכות זוזוע.  
לפעמים אנשים מתלוננים  
על מה שהעבודות עושות  
לهم, אבל עבודה אמנות  
היא אף פעם לא אישת"**



לא כוורת, מונה התאום

באים שלו נראה אירית יושת בפתח הבית. ומורמת נצחותי מי שביבינה עוזר לסייעת שבת. אטאט מתמלאים פניה אמה, כאשר מעבר לנור' צות הנמרות נחשת גופתו של בנה המת. "יש פה והחיות נושא של שוו המת שמתפלת בו אחרי שהורד מהצלב, ולסיפור איקורס", אומר יישראלי. " Eckington נפצעים בה'ל' ספָרֶל שאמורות שכולות רבותו והתורה בפניה שמתוק מועל השכל התערוכה בהן כמייה עה לב' לעו איזורי העילם. בחרת ללות את שמנין יצא את מרת מלמות, ששנבה ומארי, שרשה את 'עליה נישא ברוח' של עידן ריצ'יל".

באגף המלחמה של התערוכה נמצאת גם "ג'ייליאן", פסל בדוגשה בגודל דרומ. האמן הגרמני העז הוא אהת היצירות הבוטות והמוסעות בוירור בערוכה. בהשראת תחריטים ווועת המה' החמה של הציר הספרדי גואה לחתיית המאה ה-19 הם מציגים את קורבן כל המלחמות, מל' ביטח'ה התרבות העודיה. הציגים מוצבים מודפסים וברוחם מילוחם של גבר יירירה בא' בוגר נבע, שכני הרה או דרב יירירה ופישות בשור מגופו. הוא תלי במוחופ מתקלה כשרגלי למלטה וראשו וודם ניגר מגופו בקולוים לא הרף, במוחו ריות מכביה, אל תוך מל' השהו.

הפסל שותה הרם מctrף לסדרה שלמה של אמונות שחורה, יצירות מלחמה, שהאותם "צ'פֻּמְן" פמן כטע מלחמת 20 השנים האחרונות. כה, למשל, חס טיפלו בשואת בזירת האופנות פטת, במציאות שלן מילך ניניאטורי של חיללים נאצ'ים וקורבטוניים. המיצב הנקרו ג'יינטם" עשו ממאות התרבותיות המתקימות על כל' צב'ה. בין היחיר, נראת בו עגלות רוריית, שכול'ש המאניג'ים היברים העזים קפועי אברם ווילאים איצ'ם. היצירה הצעירה בולגרון ב-2002 ונרכשה ביל' המיליאון ודרול על ירי אספן האגנויות הדירות' צ'ארלס אנדז", העשוי שגליה וויפת את דמיון הרסט וכן קובזה שלמה של אמנים מעורבם שע' דוריית, שכול'ש המאניג'ים היברים העזים. ארבע שנים לאחר מכן היא עלה בא' שפחה שריצה בגדריה אנטז', והשנויים שהזרעו או עז' ברוחו למענו אפייל' בזורייה שמזועעת מה' מקרא, לדוגמה, שהסביר שהמאניג'ים היברים העזים על האמונה ולמת התרובה אונושת.

יצירה מוקדמת יותר אף לא הוחת יודעה של הצ'פ'פמנים עסקה באפון סקסטי בעוויי הנוף הנזקניים בעקבות שורת רדי אונק האגנויות הפצצה גראוניט. בנוך מלכטוי, מעין גן עוז'ן קפן, זקבו עשרת בנות מתקופת של גניות אדרוג' נויות בעלות איבר מין גברי. אצל אחדות מהן הוא צימה על אבן. ביןיהם סחובת תואמנים סאמויות ושיל-שיל אפון. ביןיהם סחובת תואמנים סאמויות מין גברי באצבע גברית, כנראה האמה. " אין יוק שאמור שאנו צדקה לטלט' ולב' טפל בחיים האידידיים של בני האדם", אומר ג'ייק צ'פֻּמְן. "יש אוניבס שיש להם בעיה עם פסל שמציג איבר מין, אבל לפעמים שוק הוא הדרכ' הנבונה לעורר אותך". און יונס מסוף: " אנחנו לא אנשים בוטים. רק העבודה שלנו בTOTOT ומוערכות זוזוע. לפ' עימים אוניבס מתלוננים על מה שהעבודות עיז'ו שות לאם, אבל עבודה אמנות הדא'ך פעם לא אשית. אנחנו אולריגים למחשה שאמונות היברים מנפצלצה של איסית האמן". ג'ייק: "זה לא שאין לנו רגשות, אבל אנחנו לא כוורות שנאנסים צדיקים להענין בהם". דינום: "אמנים אוניבס מיחדרים, אבל